

KURSIYA VALA

Hin kes ji odeyekê derdikevin, û hin kes rêonek dihêlin. Bo salan min bawer dikir ku mîrat tiştek e ji mal û milkan, ji tiştên ku divê werin parastin an veguhastin. Bi demê re min fêhm kir ku mîrata rastîn di tevgeran de dijî. Bavê min formul li min nehişt. Wî awayekî bûyîna di dinyayê de li min hişt — û wek xortekî min ew nedît, wek ku zarok kêrî caran bavên xwe bi eşkerayî dibînin.

Wî nîrxê berpirsiyariyê li min şirove nekir. Wî ew pratîk kir. Mirov hindik ji tiştên hînbûyî tînin bîr; ew gelek ji tiştên jiyayî tînin bîra xwe. Dema mêrekî sozeke dijwar digire, kesek li wî temaşê dike — pir caran ew kes kurek e, tewra jî dema ku ew wek belengaz xuya dike, tewra dema ku ew wek dûr xuya dike.

Min hîn bû ku meriv ne li gor tiştê xwedî ye bipîve, lê li gor tiştê dihêlê — û tiştê ku ew dihêlê hema hema qet li gor tiştê ku wî plansazî kiribû ku bihêlê nayê. Bavek difikire ku ew kariyerekê ava dike; belkî ew prensîpekê dihêlê. Ew difikire ku ew ewlehiyê dihêlê; belkî ew wêrekiyê dihêlê.

Ji ber vê yekê ez nabêjim bavê min çû. Ez dibêjim ew rêwîtiyê bi awayekî cuda didomîne — di biryarên min de, di şasiyên min de, di berpirsiyariyên min de, di awayê ku ez bi yê din re tevdigerim de, di awayê ku ez sozekê digirim de. Wek ku bavên rastîn her tim kirine, bédeng, ew li kêleka min dimeşe.

Ferdinando Frega

Gillette Man